

Literární salon 7 - program

Václav Junek - FOTOGRAFOVAL JSEM HVĚZDY

...není titul žádné suché astronomické ročenky, nýbrž naopak velmi živé vyprávění Františka Jiráska. Tento mistr zachyceného obrazu a poslední z velkých fotografů svého oboru se věnuje této práci čtyřicet let, díky čemuž má veřejnost k dispozici nejen nepřehledné moře jedinečných obrazových skvostů, také ovšem dobových dokumentů, které pořídil šťastně při nejrůznějších příležitostech během celé té doby, a jejich absolutní cena je nedostižná. Dokázal najít společnou řeč s naprostou většinou zábavního světa a toto souznění je dodnes vzájemné. Jestliže ale zachycuje svým objektivem skutečné špičky, nelze se divit, že významnou část vlastní tvorby věnoval tak mnohému, co vzniklo ve spolupráci s Karlem Gottem. Ten totiž přijal jeho samotného i to, co dovede, také záhy. Proto může Jirásek pobavit také jako autor nejen líčením jejich společných cest po světě, ale zejména vyprávěním jak, kdy a proč vznikly, i odkud všude pocházejí zcela unikátní snímky, jež mohl pořídít jedině díky tomuto společnému srozumění. Kniha tedy není ve skutečnosti žádnou akademickou obrazovou monografií, nýbrž mnohem spíš souborem až překvapivě živých a zjevně důkladně poučených osobních reminiscencí z prostředí i situací zdaleka ne každému volně přístupných.

Václav Junek - PŘÍPAD CHVALKOVSKÝ: ELITNÍ DIPLOMAT, NESTOUDNÝ KOLABORANT

...nese podtitul Životní příběh a další osudy Dr. Františka Chvalkovského, věrného služebníka státu, v který nevěřil, naprosto správně, protože málo co jiného vystihuje lépe jeho kariéru a zejména tragický osud. Co by bylo s tímto prvotřídním reprezentantem Republiky československé, jenž působil po dvacet let postupně v Tokiu, Washingtonu, Berlíně a Římě, nebýt jeho předčasné smrti? Po květnu 1945 by se jistě hodil samozvaným národním mstitelům jako hlava české válečné kolaborace.

Tomáš Magnusek – scénárista, režisér, předseda Obce spisovatelů ČR

Narodil se 7. 7. 1984 v Náchodě. V letech 2000 - 2004 zde navštěvoval Evangelickou akademii. V Praze vystudoval speciální pedagogiku obor vychovatelství, a po studiích působil v oboru. Jako pětadvacetiletý si splnil svůj sen a spolu s režisérem Vlado Štanclem natočil svůj první film Pamětnice. S režisérem Petrem Šíchou natočil roku 2010 film Bastardi, kde využil své zkušenosti z pedagogické praxe. Po Bastardech natočil ještě další pokračování, v roce 2011 Bastardi 2, o rok později Bastardi 3 a v roce 2023 Bastardi: reparát. V roce 2014 píše scénáře a režíruje seriál Stopy života. Jak herec vedlejších rolí se objevuje v několika českých filmech. V roce 2018 realizoval jeden ze svých nejlepších filmů, Kluci z hor, které díky námětu, komornímu pojetí a skvělému výkonu Jiřího Lábuse byli srovnáváni s filmem Rain Man. O rok později, 2019, přišel s filmem Voda, čo ma drží nad vodou, což je hraný „dokument“ o skvělém a pohříchu příliš brzy zesnulém slovenském básníkovi a textaři Jožo Urbanovi. Stejnojmennou píseň znáte od skupiny Elán. Magnusek je jedním z nejpilnějších českých filmařů, v současnosti má rozpracovány 4 nové filmy, z nichž především nepochybně Ležáky, o obci vypálené podobně jako Lidice nacisty během heydrichiády, slibují velký zážitek. Kromě toho všeho začal T. Magnusek uvádět vlastní talk show na TV Barrandov.

Jana Vrzalová – Láska v Osvětimi

Publicistka a překladatelka s padesátiletou praxí. Po absolvování vysoké školy pracovala pro přední české a slovenské deníky a časopisy, věnovala se překladům knih. Z ruštiny do češtiny přeložila na dvě desítky publikací (vzpomínky politiků, válečná literatura, texty určené pro léčitele a lidi zabývající se alternativní medicínou). Jako kynoložka píše povídky o psech, které vyšly i v knižní podobě (Bobík aneb Život s pytlákem; ve

spoluautorství se Zuzanou Peterovou Fatty a Lili Humor a moudra z gauče a cvičáku).

Coby potomek příslušníků druhého domácího odboje v roce 2004 vstoupila do služeb Českého svazu bojovníků za svobodu. Několik let působila jako zástupkyně šéfredaktora čtrnáctideníku Národní Osvobození, tiskového orgánu svazu. Až do roku 2015 byla jeho tiskovou mluvčí. V roli editorky a překladatelky léta pracovala pro Památník Lidice. Je např. spoluautorkou publikace o akademické sochařce Marii Uchytlové Můj život byl... (Vega-L. Nymburk, 2016). Publikuje v internetových médiích. Přispívá do historické revue Přísně tajné! Řadu let je členkou Klubu autorů literatury faktu, jehož byla v letech 2014 až 2019 předsedkyní.

Je laureátkou Ceny Miroslava Ivanova za publicistiku (2013). V témže roce jí Asociace nositelů legionářských tradic za podporu národní hrdosti a paměti národa v kategorii publicistika udělila cenu Český patriot. Památník Lidice její práci ocenil Pamětní medailí. V roce 2018 za knihu Zasnoubena se smrtí převzala hlavní cenu v Mezinárodní literární soutěži Egona Ervina Kische. Památník Terezín ke knížce a k hlavní hrdince Ireně Bernáškové před několika lety zpřístupnil výstavu.

V roce 2021 Jana Vrzalová obdržela Cenu Miroslava Ivanova za celoživotní dílo v literatuře faktu. V tvorbě, v níž se zabývá obdobím let 1938-1945, pokračuje. Letos v březnu jí v nakladatelství EPOCH vyšla kniha Lásky v Osvětimi, věnovaná holocaustu. Autorka zpracovala skutečný příběh slovenské Židovky a vězeňkyně Osvětimi Heleny Citronové a příslušníka SS Franze Wunsche.